

Jak slepice po flusu

Pražský výběr II

Ke všemu hlucnej, slepej
balit prachy do starejch novin
z lógru věštit, sosat haš

Být nepoučitelnej
strkat nos do volovin
hele, toho neuhlídáš

Sám sobě balvanem o-
kovem, přítěží, sám sobě
vápnm nehašeným

Sám sobě postrachem, hro-
madou schválností, sám sobě
rancem k neunešení

Po účinku těžká rada,
... třebaže to ten jouda jinak chtěl,
když měl čerta kamaráda,
musil za ním do pekel

V permanentním poklusu,
jak slepice po flusu se
lidstvo žene za profitem

Ačkoli jsem nebyl jinej,
dnes už mi to šťávy vrací,
chce to vzpouru, provokaci

Aacha, však subjektivní
soud je vratký, může být taky
cestou na porážku

Vždyť člověk nutně nemusí být
s prominutím, v každém
hovně, za kvedlačku